

35.222
fr.

35. 222

80 br.

35. 722.

Ura

moliti in častiti Jezusa

v vednem češčenju

presv. Rešnjega Telesa.

—◆—
Sestavljena

z nekaterimi molitvami

za ude te prelepe bratovščine in sploh za vse častilce
pri obiskovanji

najsvetejšega zakramenta ljubezni božje.

—◆—
Z dovoljenjem visokočast. knezoškofijstva ljubljanskega.

—◆—
V Ljubljani.

Založila Katoliška Bukvarna.

1894.



438/22



Predgovor

dragim bratom in sestram najlepše bratovščine presvetega

Rešnjega Telesa

in sploh vsem častilcem najsvetejšega
Zakramenta!

~~~~~  
„Češčen in hvaljen bodi najsvetejši Zakrament presvetega Rešnjega Telesa zdaj in na vekomaj — v njem imamo Jezusa pravega živega Boga in človeka skritega v podobi belega kruha — moliti ga, prositi; njemu se darovati, naj bo naša največja tolažba, naše najslajše veselje.“ Poglavitni namen bratovščine presvetega Rešnjega Telesa je pa ravno tudi ta, da se njeni udje radi zbirajo okoli tabernakeljev svojega Boga, da ga tam, kolikor mo-

rejo, spodobno časté in molijo, da se ž njim še célo uro pristrčno pogovarjajo in radujejo. Da bi pa to sveto dolžnost toliko lahkeje in lepše opravljali, zato najdete, dragi častilci presv. Rešnjega Telesa, v teh bukvicah nekoliko molitvic, katere opravljajte med molitevno uro in sploh pri obiskovanji najsvetejšega Zakramenta. — »Bodi v katerem koli stanu hočeš«, piše sv. Ambrož, »priteci k Jezusu in našel boš pri Njem vse, česar potrebuješ: Vse imamo v Kristusu, Kristus nam je vse.« Obdani od dušnih in telesnih nevarnostij, obloženi z nadlogami, polni slabosti, obdani od teme nevednosti, podvrženi raznim skušnjavam in mnogovrstnim zmotam, hitimo pred njegov sveti altar, vrzimo se na kolena pred prestol Vsegamogočnega, skazujmo mu svoje češčenje in prosimo ga milosti in pomoči. Pastirci in modri z Jutrovega so z veseljem skazovali detetu Jezusu pri jaslicah svoje češčenje. Aposteljni in učenci so radostno poslušali svojega božjega učenika ter voljno sprejemali njegove nauke. Marija Magdalena je solze točila pri nogah Zveličarjevih in močila z njimi noge tistega, ki ga je ljubila. Bolni in zapuščeni

so hiteli k Jezusu, ter zadobili zdravje in pomoč; hitimo toraj tudi mi k Jezusu, v Zakramentu presv. Rešnjega Telesa pričujočem, obiskujmo ga v ljubezni, zakaj vsem, ki ga obiskujejo, je on studenec nebeških milosti.

— Začni in končaj pa obiskovanje presvetega Rešnjega Telesa ali molitveno uro z naslednjim, z odpustkom sto dni obdarovanim, srčnim zdihljajem: »B o d i č e š č e n i n h v a l j e n v s a k i č a s n a j s v e t e j š i i n b o ž j i Z a k r a m e n t.«

Združi se s sv. angelji, kateri ga obdajajo, in moli Njegovo veličastvo, ki se je tako neizrečeno ponižal. Prosi za odpuščenje grehov in nečasti, s katerimi se Jezus v presv. Rešnjem Telesu žali. Premišljuj čednosti, ki se nad tvojim nebeškim Zveličarjem v tem presvetem Zakramentu svetijo: Njegovo zatajevanje, Njegovo ljubezen, Njegovo gorečnost za zveličanje ljudi in za čast Njegovega Očeta. Priporočaj Jezusu potrebe Njegove cerkve in spreobrnjenje grešnikov, ne zabi pa tudi ubozih duš v vicah. Predno svojo molitveno uro ali obiskovanje presvetega Rešnjega Telesa skleneš, prosi Jezusa odpuščanja pregreškov, ki si jih pri tem obiskovanji storil; zahvaljaj se Mu



za Njegove dobrote, in obudi srčne želje, zopet kmalu Jezusa obiskati v presvetem Zakramentu.

Krščanska duša! obiskuj toraj rada Jezusa v najsvetejšem Zakramentu, govôri ondi premišljeno in zaupno z Jezusom, ter ne pozabi nikoli, da le Jezus sam nas zamore rešiti vseh naših nadlog, nas napolniti z veseljem, nam spolniti vse naše želje in nas popolnoma osrečiti.

Pridite, molimo, in padimo na tla, in jokajmo pred Gospodom, ki nas je vstvaril.

*Ps. 94, 6.*



Bodi češčen in hvaljen vsaki čas  
Najsvetejši in božji Zakrament.

## Molitev

pred presv. Rešnjim Telesom.

~~~~~

Moj Bog, Jezus Kristus! ki si iz ljubezni do nas v presvetem Zakramentu noč in dan pričujoč, in z veliko ljubeznijo čakaš, vabiš in sprejemlješ vse, kateri te pridejo obiskat, trdno verujem, da si resnično pričujoč v presvetem Zakramentu altarja. Ponižno te molim in spoznam svojo veliko nevrednost, zahvalim te za toliko milosti, ki si mi jih skazal, posebno za to, da se mi samega sebe v tem presv. Zakramentu daješ; da je tvoja mati, prečista devica Marija, tudi moja mati in moja besednica pred

teboj, in da si me zopet poklical, da te v tej cerkvi obiščem.

O moj dobrotljivi in usmiljeni Jezus! iz celega srca te tukaj častim in molim v presvetem Zakramentu, prvič zato, da se ti zahvalim za tvojo tako ljubezen, drugič zato, da vsaj nekoliko popravim tisto neizrečeno krivico, katero ti neverniki, krivoverci in malopridni katoličani v tem presv. Zakramentu delajo, tretjič te želim s svojim obiskanjem po vseh tistih krajih na vsem svetu moliti, na katerih si v tem presvetem Zakramentu zapuščen brez vsega počesčenja.

Moj Jezus! ljubim te iz celega srca, žal mi je, da sem grešil in tebe, neskončno dobroto, razžalil; trdno sklenem v prihodnje s tvojo milostjo in pomočjo vseh grehov in grešnih priložnostij se varovati ter tebe, večna dobrota! nikdar več ne razžaliti. Zdaj se ti pa jaz, ubogi grešnik, popolnoma izročim. V tvojo sveto voljo vdam svojo slabo voljo, v tvoje sveto srce položim svoje revno srce, vžgi ga z ognjem svete ljubezni,

in izženi iz njega vse, kar me tvoje ljubezni dela nevrednega. Ves želim tvoj biti, stôri z menoj in z vsem, kar je mogočega, po svoji sveti volji. Nič drugega ne iščem, nič drugega ne želim, kakor tvojo sveto ljubezen imeti, tvojo presveto voljo popolnoma dopolnovati, in v dobrem od konca stanoviten ostati.

Priporočim ti pa tudi vse verne duše v vicah, zlasti tiste, katere so bile s posebno ljubeznijo temu presvetemu Zakramentu in tvoji brezmadežni Materi udane. Ravno tako te tudi prosim za vse svoje dobrotnike, za tovariše, prijatelje in neprijatelje, in za vse trdovratne grešnike, dodeli jim duha resnične pokore.

Zadnjič pa še sklenem vse želje in zdihljeje svojega srca z ljubeznivimi občutljeji tvojega presv. Srca, o Jezus! in tako sklenjene jih darujem tvojemu nebeškemu Očetu, ter ga prosim v tvojem presv. imenu, da bi iz ljubezni do tebe jih hotel milostljivo uslišati. Amen.



Ura molitve

pred presvetim Rešnjim Telesom.



Bodisi domá ali v cerkvi, predno pričneš uro moliti, poklekni, zberi se v duhu in zapri svoje srce in svoja čutila vsemu posvetnemu, kar bi te utegnilo med molitvijo motiti; premisli imenitno delo, ki ga imaš opravljati, ko se s svojim Bogom v molitvi pogovarjaš in tako v Bogu zbran začni:

Spoznano, hvaljeno, češčeno, ljubljeno naj vedno bo od mene in od vseh stvarij v nebesih in na zemlji presveto Rešnje Telo, Jezus, moja ljubezen v presvetem Zakramentu!

Pridi, sveti Duh! razsvetli in vplameni moje srce z ognjem svoje ljubezni, da bom mogel to uro molitve tako opraviti, kakor se tolikemu Gospodu, kakoršnemu se približam, spodobi, da bom njegove ljubezni vedno bolj vreden, da bo moj Jezus moje vse, in da tudi jaz

postanem popolnoma njegov. Ne dopusti, o moja večna tolažba! da bi tudi le trenotek te ure komu drugemu, kakor le njemu daroval. — Marija, moja Mati in Pomočnica! uči me ti svojega in mojega ljubega Jezusa tako častiti, ljubiti in moliti, kakor si ga ti molila in ga še vedno moliš. Prosi zame, da bi bila ta ura zapisana v bukve življenja, in da bi meni in vsi sv. cerkvi bila v pomoč za čas in za večnost. — Sv. Alojzij, sv. Terezija in vsi svetniki in svetnice božje, ki ste s toliko zbranostjo duhá cele noči pred presvetim Rešnjim Telesom prečuli, posebno pa vé nebeške trume čistih duhov, Kerubini in Serafini, ki ste zbrani okoli Jagnjeta in mu neprenehoma hvalo in čast prepevate, sprosile mi le nekoliko tiste vneme, ki navdaja vas, da bom vreden prištet biti častilcem Jezusovim.

Prva ura.

Obrnem se toraj k tebi, o moj nebeški Zveličar, moj Jezus, ljubljeni Ženin

moje duše, in te v ponižnosti svojega srca za svojega Gospoda in Boga spoznam in z vsem zaupanjem prave otročje ljubezni kakor svojega najdobrotljivejšega Očeta pozdravim. Saj me sam kličeš in vabiš, da naj k tebi pridem, da mi boš polajšal breme, ki me teži in mi dal mir in veselje, ki mi ga svet dati ne more. Zatoraj se ti z najprisrčnejšim veseljem približam, k tvojim svetim nogam na kolena padem in te prosim, da me blagosloviš; potem sem si svest, da bo ta ura res v tvojo čast in v moje zveličanje. O moj Jezus! kako si vendar dober in ljubezniv, koliko sladkost mi tvoja priučujočnost vliva v srce! Kako te morem kdaj pozabiti in drugod, kakor le pri tebi, sreče in veselja iskati; le ti imaš besede večnega življenja, le v tebi moje srce svoj počitek najti more. Bodi mi toraj srčno pozdravljen in ne zavrzi malega darilca, katero ti tvoj nevredni služabnik daruje.

Druga ura.

Ali kam me gorečnost moje ljubezni povzdiguje, da pozabim, kaj sem jaz in kaj si ti! O Jezus! ne glej na mojo revščino. Prah sem in pepel, v grehu spočet in vedno poln slabosti. Moj duh sicer po tebi hrepení in zdihuje, le v tebi svojega veselja in mirú išče, ali moja spačena natora, moje meso ga teží in na posvetno natvezuje, da se ne more vzdigniti in le pri tebi in v tebi prebivati. O usmiljeni Odrešenik svetá! saj ti je znana revščina Adamovih otrok, saj si imel na zemlji z revnimi grešniki vselej usmiljenje, saj si prišel zgubljenih ovčic Izraelove hiše iskat; saj si se Petra, si se Magdalene usmilil, usmili se toraj tudi mene in ne goni me izpred svojega obličja. Spoznam in častim tvoje neskončno veličastvo in želim ga vsem oznanovati in ga po vsem svetu razširjati; spoznam pa tudi s ponižnim srcem svojo nezmožnost in revščino. Saj ne gledaš na dar, ampak na srce in zatoraj upam, da me ne boš za-

vrgel, ampak dobrotljivo moje češčenje sprejel in moje prošnje uslišal. Bodi ti kralj mojega srca, in daj, da sem, če tudi najmanjši najemnik ali najzadnji služabnik tvojega večnega kraljestva. Naj tvoje bogastvo mojo revščino obogati in zveseljuje!

Tretja ura.

Akoravno sem ves reven in slab, o moj presladki Jezus! me to vendar nič ne moti, saj čutim tukaj tvojo priučujočnost in ne le sv. vera, tudi moje srce, moja zate vneta ljubezen mi jo spričuje. Toliko si zame in za človeški rod storil, tako ljubeznivo se našim prvim starišem, očakom in sploh svojim otrokom razodeval in jim svojo sveto voljo naznanjal; toliko tolažb si jim v njih trpljenji pošiljal in jaz bi se hotel bati? O ne, moj Jezus! Z živo vero objamem vse to tvoje razodenje, to res veselo oznanilo resnice in življenja. Tvoja sveta vera mi daje svetlobo in moč, pot sreče

najti in se je držati; ona mi vnema srce, da je vedno pripravljeno za tvojo sv. resnico tudi največje težave prenašati in celó svojo kri dati za njeno spričevanje. O Jezus! ki si pot, resnica in življenje, ne daj, da bi ta živa vera kdaj v mojem srcu pešala ali še celó umirala. Prilivaj ji ti s svojo sveto milostjo vedno olja nove gorečnosti, da bo vedno bolj razsvetljena in srčna le za tvojo čast gorela. Posebno te prosim, naj živa vera v tvojo resnično pričujočnost v presvetem Rešnjem Telesu v mojem srcu bolj in bolj raste, naj vnema za tvoje češčenje v tej sveti skrivnosti mene in vse verne, posebno pa ude te tebi vdane bratovščine. O blagoslovi našo vero sam in daj ji rast in uspeh po vsem svetu.

Četrta ura.

S ponižnim in vernim srcem, v duhu združen z vsemi nebeškimi prebivalci in z vsemi tvojimi častilci na zemlji

klečim pred tvojim sv. obličjem, o moj nebeški Gospod in Zveličar! Vidim te v duhu vsega v svetlobi obdanega od nebeških trum, in tvoje veličastvo vnema in razširja moje srce. O kako si lep, o kako ljubezniv in sladak, moj ljubi Jezus, izvoljeni Ženin moje duše. O kdaj boš popolnoma moj, da se te nikdar več ne bom zgubiti bal? Kdaj bo prišla tista presrečna ura, katera me bo za vselej s teboj združila? Kdaj bom ves, kdaj bom večno tvoj in ti moj? O kako se mi gnjusi zemlja, kedar k tebi pogledam; kako se mi moje upanje, kako moje hrepenenje po tebi v srcu vnema in mi ga hoče razgnati! O pridi, lepi dan in nikar me ne loči od moje ljubezni! — Toda, kaj hočem segati v tvoje svete, nerazumljive namene, katere z menoj imaš. Saj sem prepričan, da so polni ljubezni, in naj pride tisti srečni trenotek, kedar hoče; z veselim in trdnim upanjem ga pričakujem, z najprisrčnišo ljubeznijo ga bom, kedar koli pride, pozdravil. Toda ne smem pozabiti, o moj

Jezus! da kdor stoji, naj gleda, da ne pade. Še sem v nevarnosti te zgubiti in moj duh trepetá, kedar se spomnim nevarnostij, ki me povsod obdajajo, grehov, ki me težé in v dobrem pridržujejo. Le tvoja roka, moj dobrotljivi Gospod! zamore vse moje dušne sovražnike zmagati in me tako večne sreče zagotoviti! le kogar ti podpiraš, sme reči, da stoji. Toraj se zaupljivo na-te oprem in te prosim: ne zapusti me, o Jezus, ne zapusti me! Saj si usmiljen, saj si dobrotljiv, saj si ves ljubezniv. O ne boš me zapustil, moj ljubljeni Ženin, moja edina Ljubezen! saj sem ves tvoj in le v tebe zaupam, le od tebe vsega pričakujem, kar si mi obljubil. Dal mi boš samega sebe in družega nič ne potrebujem, ker s teboj bom vse prejel. O daj, ljubi Jezus, da to veselo in trdno zaupanje v mojem srcu vedno ostane in raste, da boš ti zdaj in vekomaj ves moj! Naj svet išče in pričakuje, kar hoče, jaz bom le v tebe zaupal. O Jezus, sliši in usliši me!

Peta ura.

O nebeški Oče! obrnem se nate, svojega Stvarnika, in te prosim, da me to uro in ves čas mojega življenja s svojo mogočno milostjo podpiraš. Glej, tukaj klečim v molitvi pred tvojim božjim Sinom, nad katerim imaš ti vse svoje dopadajenje. O kolika mora biti njegova lepota, da tvoje oko, da tvoja svetost nič na njem ne najde, kar bi to dopadajenje zmanjševati moglo! O vem, ti v njem samega sebe ljubiš, ker ti in on sta eno. Dobrotljivi oče! usmili se me, in daj mi milost, da tudi jaz lepoto tvojega preljubeznivega Sina vedno bolj spoznavam, potem me bo to spoznanje gnalo, ga tudi ljubiti in ljubil bom v njem tudi tebe, svojega Stvarnika. — O moj najljubeznivši Jezus! ne zavoljo tolikih dobrot, katere si mi dodelil in mi jih še obetaš, tudi ne zavoljo ljubezni, s katero si me ti sam prej ljubil, kakor sem te jaz znal ljubiti; ne zavoljo strahu pred tvojo ostro jezo, s katero svoje nezveste otroke kaz-

nuješ, in ne zavoljo kake druge reči te ljubim in vedno bolj ljubiti želim, ampak le zavoljo tvoje neskončne lepote, zavoljo tvoje nerazumljive popolnosti, zavoljo tvojega častitega veličastva. Res, tudi zavoljo tvoje ljubeznivosti do mene in do vseh stvari te moram ljubiti, in grda nehvaležnost bi bila, ako bi ti to ljubezen odrekel; ali ljubezen moja ni čista, je samopridna in te ne časti po tvoji vrednosti. Zatoraj te prosim, o moj častitljivi in vse časti in hvale vredni Gospod Jezus Kristus! Naj me tvoja lepota vsega prevzame in vsega prerodi, da te bom vedno in le zavoljo tebe samega ljubil. Daj mi to ljubezen in ne pusti, da bi potem še kdaj ugasnila v mojem srcu. — Ali gorjé meni, ako svoje srce pogledam, se ustrašim, ker vidim, da ni še za tako ljubezen pripravno. Še je vse na svet navezano in kdor svet ljubi, v njem božja ljubezen ne more biti. O dobrotljivi Zveličar sveta! ali nisi tudi za mojo dušo prelił svoje krvi, ali nisi tudi mene greha in pekla odkupil, ker

še vedno pod težo njegove sužnosti zdihujem? O naj vendar že odpadejo vsa železa, ki me vežejo še na svet in na greh, da bom prostost božjih otrôk uživati začel, po kateri koprne moje srce. Ozri se name, o Jezus, in očiščen bom, ker ti si jagnje božje, zaklano za grehe sveta. Ker si mi skazal toliko dobrot, mi gotovo tudi te odrekel ne boš, ker tebi je še bolj dopadljiva, kakor meni; ti namreč moje zveličanje in mene bolj ljubiš, kakor se sam znam ljubiti. Kdo je v stanu razumeti tvoje sovraštvo do greha, in kdo ga more občutiti? Toraj, ljubljeni Ženin moje duše! spolni sebi in meni to željo in očisti s svojo milostjo mojo revno, v grehih zakopano dušo, da bo deležna tvoje ljubezni. Saj vidiš mojo vero, moje zaupanje v tvojo ljubezen, saj ti je znano, da greh resnično sovražim in črtim in da ga hočem po vsi svoji moči na sebi pokoriti. Le ti mi svoje pomoči in svoje ljubezni ne odreci, in kmalu bom obilen sad pokore obrodil, vesel in zvesto hodil pot čednosti in tako

v svojem srcu pripravljaj prijetno prebivališče tvoje sv. ljubezni, da v meni ostaneš in jaz v tebi, in da me vekomaj nobena reč več ne loči od tvoje ljubezni. O srečna duša, ko boš Jezusa tako popolnoma ljubila, in tako srčno ž njim sklenjena živela! Nobena moč te potem ne bo od njega ločila, in smrt te bo le še bolj popolnoma z njim združila za vse večne čase. O Jezus! o moja edina, moja večna Ljubezen! Tvoj sem in tvoj hočem biti vekomaj!

Šesta ura.

Ker toraj želim, moj nebeški Gospod, tvoj biti in tvoj ostati, se ti tudi popolnoma izročim, da me ti sam, kakor je tvoja sveta volja, vodiš in varuješ. Kar storiš z manoj, bom z veseljem za tvoj dar sprejel: Ako mi pošlješ veselje, ga bom s hvaležnim srcem užival in tebe, delivca vsega dobrega, častil in hvalil; ako mi pošlješ trpljenje, vzel bom tudi to s ponižnostjo od tvoje očetovske roke,

ker vem, da kogar ljubiš, tistega tepeš. Le to te prosim, nikar me samega ne pusti, ker bati se je, da bi ti ne bil zvest. Sreča kmalu človeško srce spridi in zapelje, toraj te prosim, raje mi je ne daj, če bi mi imela tvoje dopadajenje vzeti in me posvetnega storiti. Ravno tako te prosim, da me v težavah nikdar ne pozabiš, da ne bom malosrčen in nepotrpežljiv, kar bi žalilo tvoje ljubeznivo srce. Tedaj je zame, o moj Jezus, najbolje, da se vsega tebi prepustim; tvoja ljubezen mi je porok, da boš vse tako obrnil, kakor mi bo najbolje. Za-se toraj nič nočem prositi, vendar pa vse prosim, ker se vsega tebi izročim. Ali še druge dolžnosti me vežejo: ljubezen do bližnjega. Glej, tukaj pred sedežem tvoje dobrote in milosti ti sedaj darujem s svojimi željami in potrebami tudi želje in potrebe vseh tistih, za katere sem dolžan moliti. Saj ti sam vse njih želje in potrebe najbolje poznaš in jih najbolje zamoreš spolniti. Spomni se posebno mojih starišev, bratov in sester,

vse rodovine, prijateljev in dobrotnikov, in vseh, ki se mojim prošnjam priporočajo ali jih potrebujejo. Spomni se tudi vseh tvojih in mojih sovražnikov, o Jezus! in odpusti jim njih napačno ravnanje, s katerim pogubljajo svojo dušo. Saj si še na križi v največih britkosti zanje prosil, toraj jih tudi zdaj v njih slepoti ne boš zavrnil. Usmili se vseh nevernikov in krivovercev in naj jim že skoraj prisveti luč sv. vere, da bo en hlev in en pastir. Ne pozabi pa tudi zgubljenih ovčic svoje črede, revnih grešnikov, in nikar, da bi bila tvoja kri na njih zgubljena. Zdrami jih iz njih nevarnega grešnega spanja in vnemi njih srca za resnico, katero so zapustili, da se zopet vrnejo k studencu žive vode in zadobé mir svojim dušam. Glej, moj Jezus, to so moje želje in prošnje, in moja ljubezen do teke mi pravi, da je tudi to hrepenenje tvojega ljubeznivega srca; zatoraj upam, da bo moja prošnja prijetna pred tvojim obličjem, da jo boš rad slišal in dobrotljivo uslišal. Da pa tebe in sebe

vendar tudi h koncu ne pozabim, prosim goreče, da si vsa srca pridobiš in jih v goreči ljubezni vnameš, da te bodo z nebeškimi množicami častile in hvalile vekomaj. Zase pa te prosim, da me v svoji ljubezni ohraniš, s svojo milostjo podpiraš in enkrat k sebi v nebeško veselje pokličeš, kjer te bom hvalil in ljubil vekomaj.

Sedma ura.

Ali, prelubeznivi Jezus! s kom ti bom povrnil vso tvojo ljubezen, vse tvoje meni in vsem stvarjem podeljene dobrote? Vse bogastvo nebes in zemlje je tvoje, kaj ti zamorem toraj dati, da vsaj nekoliko svojo hvaležnost do tebe pokažem! O moj ljubeznivi Zveličar, kralj nebes in zemlje, dam ti, kar sem od tebe prejel: vse svoje dušne in telesne moči ti darujem in jih v tvojo čast in slavo hočem obračati; naj gorí moje srce za tvojo čast, naj si pa tudi pri drugih tvoje češčenje, posebno češčenje presvetega Rešnjega Telesa razširjati in oživ-

ljati prizadevam. Tako bom spolnil tvojo željo, ki tirjaš, da naj ti dam svoje srce. Vzemi ga in stôri ž njim, kar je tebi dopadljivo; v tvojih rokah vem, je najbolje shranjeno, in bo najbolj v čednosti obogatelo. Ohrani ga za zmeraj, nočem ga več nazaj, ker sam sebi le malo zaupam, tebi pa svojo dušo in telo. O, ne odreci mi te prošnje, ampak imej skrb za moje zveličanje; to je največi dar, katerega si mi obljubil in v zahvalo za vse ga v tvoje roke izročim, da ti zanj skrbiš. Raje naj precej umrjem, kakor da bi tega ne dosegel, ker čemu mi je tudi le trenutek življenja, če bi ga ne zate, ali če bi ga celo v tvoje razžaljenje obračal? — O Gospod mojega srca! vem, da ti je ta moja prošnja dopadljiva, in da boš malo darilce mojega srca dobrotljivo sprejel, ga ohranil in ga popolnoma prestvaril, da ne bo nič želelo, nič iskalo, nič ljubilo, kakor tebe samega. O Jezus, moja ljubezen, moja edina želja, kako srečen, kako neskončno srečen bom potem! O moje srce

mi pravi, da me boš uslišal, osrečil in zveličal, za kar ti bom zdaj in vekomaj čast in hvalo prepeval.

O s m a u r a .

O moja večna dobrota! le kdo me bo ločil od tvoje ljubezni, moj ljubljeni Jezus? Res ves slab in reven sem, ali vse svoje zaupanje le nate stavim; ves bolan in omahljiv sem, ali ti si moje zdravilo, ti moja moč in podpora. O moj Jezus, mojega srca edini, čez vse ljubljeni Gospod! nikar mi ne odreci še ene prošnje: glej, pripraviti hočem tebi, svojemu najljubeznivšemu prijatelju, v svojem srcu shrambico, da boš v nji prebival in kraljeval čez vse moje dušne in telesne moči. Vse revno je sicer moje srce, ali zato se pa nate obrnem, da mi ti sam poveš, kako naj ti ga ozaljšam, da ti bo dopadljivo in prijetno stanovanje. O pa saj sam čutim, kakó naj ga olepšam: najpreje hočem vse, kar tvoji ljubezni nasprotuje, iz njega

spraviti, tedaj vsacemu, tudi najmanjšemu
 grehu slovo dati. O moj usmiljeni Odre-
 šenik! vlij toraj v moje srce vso gren-
 kost tvojega trpljenja, da bom ž njo
 svoje grehe obžaloval in jih s solzami,
 katere si ti zanje točil, s krvavim potom,
 katerega si ti zanje potil, omival; daj
 mi tako čistost srca, kakoršno je imela
 tvoja prečista Mati Marija, na katero
 se tudi obrnem in jo prosim, da bi mi
 pomagala greh v mojem srcu popol-
 noma zatreti. — (Obžaluj potem z vso
 britkostjo svojega srca vse svoje tudi naj-
 manjše, in tudi že spovedane grehe; ali če ti
 to ni dano, da bi resničen kes nad njimi
 imel, vsaj prosi Jezusa, da bi ti dal pravo
 hrepenenje po njem, in potem moli:) O go-
 tovo, moj ljubi Jezus! spoznam, in dobro
 vem, da tvoje ljubezni nisem vreden, tedaj
 tudi ne zaslužim, da bi v moje srce
 prišel in v njem prebival, ker je še takó
 z grehom omadeževano; ali to mi mojega
 upanja ne moti in ga ne bo motilo. Saj
 vem, da si moj usmiljeni Gospod, da nisi
 prišel pravičnih, ampak grešnikov iskat
 in jih zveličat. O kaj bi bilo z menoj,

ako bi bil v grehu umrl? Nikdar bi te ljubiti ne bil mogel, nikdar več bi se tvojega prijatelja, nikdar tvojega otroka imenovati ne smel; zdaj pa, ker sem se tebi izročil, upam in vem, da sem tvoj in da te bom vekomaj ljubil in vžival. O pridi toraj, moj ljubi Jezus! in prebivaj v mojem srcu, in nikar ne dopusti, da bi kaj drugega zunaj tebe v njem prebivalo. Le ti, in le ti sam v njem kraljui in zapoveduj svojemu služabniku, svojemu prijatelju, svojemu otroku, kaj naj storim, kaj naj ljubim, kaj naj sovražim. Uči me ti, podpiraj me ti, zveseljui in osrečuj me le ti sam! — (Misli si potem, kakor da bi žarek ljubezni in milosti božje v tvoje srce prisvetil, ga razveselil in vsega prevzel; raduj in veseli se v tem zedinjenji z Jezusom in potem moli :) — O sreča, o veselje pri tebi in v tebi živeti in umreti, o Jezus; sladkost tvoje ljubezni, kdo bi jo popisal, kdo izrekel? Le kdor skuša, tisti vé, kaj se pravi tebe ljubiti, s teboj žalost in veselje deliti! Ker sem toraj s teboj sklenjen, o moja večna Ljubezen! uči me, da bom veselje in

trpljenje le v tebi in s teboj užival, potem vem, da bom tudi največje britkosti z veseljem sprejemal; saj zate trpim in tvoja ljubezen vso žalost v sladkost spremeni. Ako je tvoja sv. volja, da trpim, glej tukaj sem in rad se podvržem vsemu, ker vem, da me boš ti podpiral; če mi pošlješ tudi smrt, rad ti darujem tudi svoje življenje, saj je tvoje in nič nimam, da bi tebi dati ne hotel; ako mi pa daš veselje in sladkost, te bom še s toliko večjo hvaležnostjo častil in ljubil. Glej, mojega srca edina Ljubezen! že ta sveta volja, že ta vdanost v tvojo ljubeznivo previdnost, ki me povsod spremlja, je dar tvoje dobrote, za katero te nikdar zadosti zahvaliti ne morem. Daj mi tudi milost, da ti moje srce vedno takó vdano ostane; potem smem upati, da sem tvoj in da bom vekomaj tvoj ostal. O le nikar, da bi kdaj pešal, da bi ti bil še kdaj nehvaležen za toliko ljubezen! — Marija, moja usmiljena pomočnica, prosi ti zame in nikdar več se ne bom zgubil na tamna

pota pregrehe, ampak imenoval se bom
vekomaj tvojega zvestega, od tebe in
Jezusa ljubljeneza otroka. O Jezus, o
Marija, vama, le vama želim služiti in
dopasti vekomaj!

Deveta ura.

O ure, dnevi, o leta, katera sem
brez ljubezni božje preživel! pridite,
vrnite se, da vas bom bolje obrnil, sve-
tejšje preživel za Jezusa in za svoje zve-
ličanje. Ali gorjé meni, vse je zastonj!
Ni vas, ne bo vas nikdar več nazaj!
Zatoraj mi nič družega ne ostane, kakor
bitke solze točiti o vaši zgubi. Obupati
bi mi bilo, ko bi me ne podpiralo za-
upanje v božjo milost. Vem, zgubljen je
ves čas, kar ga nisem z Jezusom pre-
živel, vem pa tudi, da mi ga njegova
ljubezen ne bo v pogubljenje prištela,
ker zbrisala je njegova presveta Rešnja
Kri vse to zadolženje iz bukev njegove
ostre sodbe, in le usmiljenje, le lju-
bezen me čaka pri njem. Moja duša

le po njem zdihuje in željno pričakuje dneva, kedar me bo poklical k sebi v neskončno veselje, ki nikdar več nehalo ne bo. O zakaj le še živim in se ne vzdignem k njemu, ki je začetnik in studenec vse moje sreče! O Jezus! daj, da sebi popolnoma odmerjem, da bom zate živel. Ti si trta, jaz sem mladika; naj me tvoj duh navdaja, potem bom gotovo obilno dobrega sadu obrodil. — O zakaj te nisem od začetka svojega življenja ljubil! Daj, o Jezus, kar od mene želiš in potem tirjaj, kar hočeš, z veselim srcem ti bom vse dal. — O vem, da nisem vreden te ljubiti, ali tvoja milost mi tudi to milost dá, da te ljubim in tudi zaupanje, da te bom ve-komaj ljubil! — Tvoj sovražnik sem bil, tvoja milost je zmagala; tedaj sem tvoj tudi zato, ker si me z zmago svoji oblasti podvrgel: gospoduj toraj čez me in ne daj, da bi še kdaj tvoj sovražnik bil; gospoduj čez me z močjo in sladkostjo svoje ljubezni. O daj mi le še čas in priložnost, te ljubiti — cela več-

nost mi bo prekratka te hvaliti za toliko dobrot, kolikor si mi jih skazal! — Tepi me in stôri z menoj po svoji volji, le svoje ljubezni mi nikdar več ne odreci! Ker si ti toliko zame trpel, daj, da tudi jaz kaj zate prenašam! Danes naj začnem prav popolnoma tebi služiti in te ljubiti! O da bi vse, kar sem in imam, zgubil in da bi tebe zadobil, o kako srečen bi bil! — O kdo me bo ločil od tvoje ljubezni, moj Jezus in moje vse! — Spoznam tvojo ljubeznivost, spoznam svojo revščino, spoznam tvoje usmiljenje, zatoraj se ti ponižno k nogam vržem, te častim in molim in te prosim, da mi le svoje ljubezni ne odrečeš! Jezus, tebi živim; Jezus, tebi umrjem; Jezus, tvoj sem živ in mrtev, zdaj in vekomaj!

Deseta ura.

Sladkost moje duše, moja edina tolažba, Jezus, moja Ljubezen! Glej približuje se čas, da se bom zopet od tebe

med svet podal. O kako srčno se ti zahvalim za vso radost, katero sem tukaj pred tvojimi nogami občutil. Mojo dušo si pokrepčal, mojo vero potrdil, moje upanje oživel, mojo ljubezen vplamenil. O naj vse čednosti v mojem srcu obilen sad obrodijo in rastejo dan na dan! Vem, veliko sovražnikov ima moja duša, toda, če si ti z menoj, kdo bo zoper mene? Tebi se izročim, tvoj sem; varuj me, kakor svojo lastnino, in tvoj sveti angelj naj me povsod spremlja in nevarnosti reši. — Ali še eno zavetje, še ena bramba zoper sovražnika se mi pokaže: Tvoje svete petere rane, o Jezus! naj bodo meni in vsem, katerih sem dolžan se spomniti, kraj miru in veselja. V rano tvoje desne roke ti izročim vso svojo rodovino, vse svoje prijatelje in dobrotnike. V rano tvoje leve roke ti izročim vse tvoje in moje sovražnike, da se jih usmiliš in jih zase pridobiš. V rano tvoje desne noge ti izročim vse verne mrtve, posebno one, na katere me dolžnost veže, da zanje molim; reši jih, o Gospod!

iz trpljenja in vzemi jih v svoje nebeško veselje. V rano tvoje leve noge pa ti izročim vso tvojo sv. cerkev, vse duhovske in deželske oblastnike, ude vseh svetih družb, posebno bratovščine presvetega Rešnjega Telesa in sploh vse tvoje zveste služabnike. V rano tvojega presladkega srca pa se izročim samega sebe z dušo in s telesom. O naj bo to najsvetejše in najljubeznivše srce moja tolažba v življenji in v smrti! Naj me skušnjave obdajajo, naj mi vse sovražne moči pogubo pretijo: v tem zavetji bom mirno počival in večno sladkost užival. O predraga kri srca Jezusovega! bodi moja tolažba, bodi moj edini večni zaklad, bodi zapopadek moje večne sreče. O presladko srce mojega Zveličarja! naj vse moje misli in vse moje želje, vse moje besede in dejanja le tvojo čast razširjajo in le v tebi svojega veselja iščejo! Jezus, moja ljubezen! kri in ljubezen tvojega najslajšega srca naj bo moja tolažba, naj bo moja večna sreča in zapopadek in zastava mojega zveličanja! Amen.

Moj presladki Jezus! prišel je čas, da te zopet zapustim, in se podam k svojim opravičilo. Naj se le moje telo od tod loči, moje srce pa naj vedno ostane pri tebi. Le to te še prosim, ne spusti me spred sebe, preden me blagosloviš. Naj me tvoja milost spremlja povsod in naj daje uspeh vsemu mojemu dejanju. Jezus, moj Jezus! ostani pri meni in v meni, in vnemaj me za vse dobro, za tvojo čast, za moje in drugih zveličanje. Tvoj sem in tvoj hočem biti vekomaj! O Marija, moja dobrotljiva mati! tudi pri tebi naj se še poslovim, preden grem od tod. Vem, da je bila moja pobožnost zelo pomanjkljiva, ali ne glej na mojo slabost, ampak na vdanost mojega srca. Prosi zame, da mi tvoj ljubi Sin vse odpusti in me s svojo milostjo nikdar ne zapusti. Naj bo tudi tvoje materno srce moje zavetje in moje upanje. Varuj me, brani me in prosi zame, da se ne pogubim, ampak da te ljubim vekomaj! Amen.

**Češčeno, hvaljeno naj vedno bo
Presveto Rešnje Telo.**





Molitev

pri obiskovanji presv. Rešnjega
Telesa.

*Hvaljen in moljen, češčen in ljubljén bodi, o
preljubeznivi Jezus! vedno, povsod in od
vseh stvari v nebesih in na zemlji!*

Molím te, o moj dobrotljivi Zveličar!
tukaj na altarji resnično pričujočega. O
kako ljubeznivo sprejmeš tukaj vsacega,
kdor te pride obiskat! Kako ga napolniš
z vsemi zakladi svoje sv. milosti. Glej,
tudi jaz pritečem k sedežu tvoje milosti
in te prosim, nikar mi ne odreci te časti,
se s teboj v ljubezni pogovarjati in z
obilnostjo tvoje milosti napolnjenim biti.
Zahvalim te za vse dobrote, posebno pa,
da si se nam samega sebe dal, in da nas

vabiš te obiskovati in te v tej sv. skrivnosti prejemati; posebno te pa tukaj pričujočega molim, da se ti za vse meni in vsem stvarjem dodeljene dobrote zahvalim: da ti za vso nečast, kar jo v tej sv. skrivnosti od svojih sovražnikov trpiš, zadostujem, in da ti nadomestujem na toliko krajih odrečeno in zanemarjeno češčenje tvojega presvetega Rešnj. Telesa. Res slab in z grehi obložen sem, ali tvoja usmiljena roka me bo podpirala, da bom to češčenje tako opravil, da bo tebi v čast, meni in vsem vernim v zveličanje. Marija, moja ljubezniva mati! združi se ti z menoj v molitvi, da bo moje češčenje dopadljivo pred obličjem tvojega božjega Sina Jezusa Kristusa, in da se mene in vseh revnih grešnikov usmili. O Marija, ne zapusti me!

O večna ljubezen mojega Jezusa! kako si nerazumljiva! Svojo večno čast na desnici Očetovi zapustiš in prideš prebivat na naše revne in velikrat še celó zanemarjene altarje. O kolikrat bi bil od vseh zapuščen in sam, ako bi nas sv. vera ne učila, da te trume angeljev na altarji

obdajajo in častijo, kedar te mlačnost
 tvojih nehvaležnih otrok samega pusti,
 in si raje med svetom, kakor pri tebi
 veselja in tolažbe išče. O naj ne bom
 jaz v številu takih nezvestih služabnikov,
 ampak daj mi milost, da se jaz od tebe
 izpred sedeža tvoje ljubezni nikdar ne
 ločim, in da vsaj moje srce vedno nate
 misli in s teboj sklenjeno ostane, kedar
 me dolžnosti mojega stanu ali kaj drugega
 od tebe kliče. Zbriši mojo dosedanjo
 mlačnost in zanikrnost in oživi mojo
 vero, da bo močna v dobrih delih, moje
 zaupanje in moja ljubezen do tebe vedno
 bolj in bolj vnemala. O naj spoznam
 sebe, naj spoznam tebe in upati smem,
 da me bo to spoznanje vsega prestvarilo
 in me učilo tebe častiti in ljubiti, sebe
 pa zaničevati zavolj tolike nehvaležnosti,
 ki teži moje srce. O ljubeznivi Jezus!
 naj v mojem srcu vse umrje. kar me
 še od tvoje popolnoma ljubezni zadržuje,
 in naj v njem vse čednosti, katere ti
 ljubiš, cvetó in obilen sad obrodijo. Uči
 me tvoja solnčna pota, pota resnice in

pravice hoditi in tako svojemu srcu pravega miru iskati in prave sreče najti. Posebno te prosim, zatiraj v mojem srcu tisto nagnjenje, ki me najbolj na posvetno vleče, in daj mi tisto čednost, katero najbolj na meni pogrešaš, da bo tako moje srce ozaljšano in vredno te ne le v sv. skrivnosti častiti in ljubiti, ampak tudi k tvoji sv. mizi pristopati, za katero milost te posebno prosim. O kako sladek si, moj Jezus! vsem, ki te iščejo, o kaj šele njim, ki te najdejo in v svojih srcih hranijo!

Prosim te, moj dobrotljivi Odrešenik, ne le zase, ampak za vso tvojo sv. cerkev, posebno za svojo rodovino, za svoje prijatelje in dobrotnike, za vse ude bratovščine, za vse verne žive in mrtve. Prosim te tudi za vse revne grešnike, da jim pošlješ luč iz svojega svetišča, da svoja kriva pota spoznajo in zapustijo. Usmili se pa tudi vseh krivovercev in nevernikov in pripelji jih skoraj v naročje svoje ljubljene neveste sv. katoliške cerkve, da te bomo vsi kakor zvesti otroci svo-

jega dobrotljivega Očeta častili in ljubili. Usmili se nas vseh in blagoslovi naša dela in opravila; daj, da vse s taboj začnemo, opravljamo in končamo, da bo tvoje kraljestvo v nas, in da mi v tebi edinem studentu iščemo vse sladkosti svojega veselja. Ne zapusti nas, o Jezus! Bodi naš usmiljeni in dobrotljivi varh v življenji in smrti in naše preveliko plačilo v večnosti, kjer te bomo častili in ljubili z Bogom Očetom in sv. Duhom vekomaj! Amen.

Spomni se, o predobrotljiva Devica Marija, da se še nikdar slišalo ni, da bi bila ti koga zapustila, kdor je pod tvojo brambo pribežal, tvoje pomoči iskal in se tvoji prošnji priporočal. Poln tega zaupanja k tebi, o devic Devica, moja Mati, hitim, k tebi pribežim, pred teboj reven grešnik zdihujem. O mati Jezusova, večne Besede, ne zavrzi moje prošnje, ampak milostljivo me sliši in usliši. (Sv. Bernard.)

Glej, ljubezniva kraljica nebes in zemlje! Tukaj pred tvojim ljubim Sinom

tudi tebe počastim zavolj velike časti in ljubezni, ki ti jo Jezus sam skazuje. O srčna zahvala mu bodi, da je tebe dal revnemu človeku za dobrotljivo Mater! Bodi tedaj tudi za naprej moja Mati in usmiljena Pomočnica. Tebi se izročim, varuj me kakor svojo lastnino in posestvo. Posebno mi sprosi milost prave ponižnosti in deviške čistosti, da bom tako tebi podoben in tvoje ljubezni vedno bolj vreden. O Marija, usmili se me in prosi zame! Amen.

(Posebno pripravne za obiskovanje presvetega Rešnjega Telesa so molitve, ki so odločene za uro molitve. — Priporoča se, da naj se pred presvetim Rešnjim Telesom več v duhu moli in premišluje, kakor pa iz bukev.)

Izročanje samega sebe presladkemu srcu Jezusovemu in Marijinemu.

O usmiljeni, o dobrotljivi Gospod Jezus Kristus! ker si toliko za nas storil in trpel, ker si zadnjo kapljo svoje krvi za naše zveličanje prelil, nam tudi zadnje

tolažbe odrekel nisi in si nam sladkost svoje ljubezni spoznati dal, ki v tvojem najslajšem srcu živi in gori; o daj, da bom tudi jaz v tem ljubeznivem srcu svojega miru in veselja iskal, ker dobro vem, da ga bom tudi gotovo našel. Naj mi bo tvojega srca presveta rana tisto zavetje, ki me bo vseh viharjev skušnjav in greha obvarovalo. O daj mi v tvojem svetem srcu prostor in pravi počitek najti, ker brez tega miru, kakoršnega ti daš, ne morem srečen biti. Tedaj, moj ljubi Jezus, se tebi vsega izročim! Naj bo sladkost tvojega sv. srca moja tolažba v življenji in v smrti, naj bo krona mojega večnega zveličanja. Zapiši me prav globoko v to svoje srce in daj, da tudi jaz tvoje najsvetejše ime v dno svojega srca zapišem, kjer ga nič več izbrisati ne bo moglo. O kako srečen, kako neskončno srečen bom potem! Vem, ljubi Jezus! da tega nisem vreden, ali ker vem, da je ta moja želja tudi želja tvojega srca, upam da mi jo boš gotovo spolnil. Zakleni me v svoje

srce in le ti čezenj gospoduj. Tvoj sem in tvoj želim in moram biti vekomaj!

Ti pa, ljubeznivo srce moje najslajše, najdobrotljivejše Matere, Marije prečiste Device! ti si za Bogom moje prvo, moje edino zaupanje. Kje hočem tolažbe, kje veselja iskati, kakor le pri tebi in v tebi? Ker me ti tako močno ljubiš, akoravno sem nevreden, bi te mar jaz ljubiti ne hotel? O moja Mati! prav z vdanim srcem ti v pričujočnosti božji obljubim, da sem tvoj in da hočem tvoj biti in ostati. Kar še ni tako, kakor ti želiš, bom z veseljem popravil, le svoje pomoči, le svoje ljubezni mi nikar ne odreci. Slab sem, ali vem pa, da si ti toliko mogočniji, in da mi bo tvoja ljubezen vse sprosila. Toraj se vsega tebi darujem, vse moje misli, besede in dejanja naj bodo posvečene v tvojo in Jezusovo čast. V njegovem in tvojem srcu hočem vse tolažbe, vse pomoči iskati, v njih prebivati, v njih se veseliti vekomaj! O Jezus, o Marija! bodita moje edino zaželenje, moje večno veselje! Amen.

Češčenje prečiste Device in Matere božje Marije.

O prečista neomadeževana Devica Marija! Mati ljubega Jezusa, našega Zveličarja in Kraljica nebes in zemlje! ti si naša mogočna in dobrotljiva Gospa in ljubezniva Mati v vseh naših potrebah. Čez vse si povzdignjena in lepa kot solnce med zvezdami si med vsemi množicami nebeških prebivalcev. Tvoj ljubeznivi Jezus ti je dal toliko slavo, in te mogočno storil nad vsemi našimi sovražniki. Ti si strla glavo peklenški kači in omamila moč smrti, ker rodila si našega Zveličarja Jezusa Kristusa. Ti si naše upanje, ti naše veselje; po tebi zadobimo vse, karkoli prosimo v tvojem svetem imenu od Jezusa, tvojega usmiljenega Sina. O Marija, naša ljuba Mati! usmili se nas revnih grešnikov in pomagaj nam iz naših grehov, ki nas tvojemu in našemu Odrešeniku tako nezveste služabnike delajo! K tebi pribežimo v nevarnosti na-

šega življenja in z vnetim srcem in objokanimi očmi te prosimo, nikar nas ne zapusti! Prosi za nas pri Jezusu, da se nas usmili in nas obvaruje greha in pogubljenja. O Marija! naša Pomočnica, tvoji otroci smo in hočemo vedno ostati! Amen.

O Marijinih praznikih.

O ljubljena Mati, prečista Devica Marija! Ti si kraljica nebes in zemlje, naša Gospa in mogočna Pomočnica. Ti si naše upanje in naša edina ljubezen. Z vdanim srcem te počastimo na ta tvoj presveti praznik in hvalimo Boga, da nam je tebe, o sladka Kraljica! za Mater dal in te s toliko milostmi obdaril, ki jih ti med svoje zveste služabnike obilno deliš. Vedno si ti naša Srednica in Besednica pred Bogom in prosiš za nas, da ne omagamo v skušnjavah. O daj nam sprositi pri Bogu milost, da bomo zvesto tvoje čednosti posnemali in vedno bolj in bolj tebi in Jezusu podobni. Sprosi

nam posebno čisto in le za Boga vneto srce, da bomo vreden tempelj svetega Duha in tvoji ljubljene otroci. Dobrota tvoja je neskončna in vse bomo zadobili, kar nam boš ti pri Bogu sprosila. Sprosi nam toraj pravo gorečnost za vse, kar je Bogu v čast in našim dušam v zveličanje, da bomo tukaj Bogu zvesto služili in se enkrat s tabo pri njem vekomaj veselili. Amen.

K Mariji v skušnjavah zoper čistost.

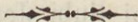
O Gospa moja! O Mati moja! Tebi se vsega darujem, in da se ti vdanega skazem, ti danes posvetim svoje oči, svoja ušesa, svoja usta, svoje srce, sebe vsega popolnoma. Ker sem tedaj tvoj, o dobra Mati! varuj me, brani me, kakor svojo last in posestvo. Amen.

V čast Marije sedem žalosti.

O Kraljica mučenikov! koliko si ti pretrpela zavolj našega odrešenja! Le

tvoja neskončna ljubezen in vdanost v božjo voljo te je še podpirala, da nisi omagala. Prvi meč, ki ti je srce prebodel, so bile besede preroka Simeona. O Marija! naj meni ne bo Jezus v padec, ampak zavolj svojih britkosti se me usmili in prosi zame! — Drugi meč žalosti je bil beg v Egipt. O da bi mogel jaz deležen biti te sreče, da bi ti s svojim Jezusom vedno pri meni ostala, in da bi te ne žalil nikdar s kakim grehom! — Tretji meč ti je ranil srce, ko si bila Jezusa v Jeruzalemu zgubila. O sprosi mi milost, da ga jaz nikdar iz svojega srca ne zgubim, ampak da ga vedno bolj in bolj ljubim! — O kolika britkost ti je pa takrat srce topila, ko si Jezusa s križem obloženega srečala! O bolečina neskončna! kdo te more razumeti? le kdor tako Jezusa ljubi, kakor si ga ti ljubila, zna občutiti ž njim težo križa. To je četrti meč, ki ti je presunil Materno srce! — Ali še večje bolečine je moglo prenašati: na križ razpet visi tvoj ljubi Jezus in ti slišiš njegove zadnje besede, šteješ njegove

zdihljeje in njega rešnja kri teče na grešno zemljo in na te: O daj tudi meni stanovitnost sprositi, da bom v britkosti nepremakljivo stal, kakor si ti pod križem! — Jezusovo srce, ki te je tako srčno ljubilo, o Mati vse britkosti! prebôde zdaj neusmiljeni vojščak in ne premisli, da je tudi tebi globoko v srce zasadil meč neizrekljivih bolečin. V Jezusu si vse ljubila ali tudi vse si z njim zgubila. Naj tudi moje srce presune strah pred grehom, ki je Jezusu in tebi toliko britkosti pripravil. — Sedmi meč pa ti srce raztrga, ko ti Jezusa — oh ne živega, ampak vsega krvavega in ranjenega v naročje položijo! Ne oživi ga tvoj jok, ne ogreje ga več tvoja vroča ljubezen! Vzemi tudi mene, o Mati britkosti! v svoje naročje in ogrej moje mrzlo srce. Daj mi s taboj, o Marija! žalovati, da se bom tudi s taboj v nebesih vekomaj veselil. Amen.



K časti sv. Barbare, sv. Alojzija,
sv. Terezije in drugih častilcev pre-
svetega Rešnjega Telesa.

O kako bi mogel svoje srce utola-
žiti, ako pomislim, o Jezus! kaj so drugi
iz ljubezni do tebe storili in kaj jaz
storim! o moj najljubeznivši Gospod in
Odrešenik! Dodeli mi milost, da vsaj
nekoliko za tvojo čast storim, in za tvojo
neskončno ljubezen v presvetem Rešnjem
Telesu gorim, da bom vreden te v svoj
dušni prid prejemati, in se tudi ob smrtni
uri tvojega obiskovanja veseliti. O nikar
me ne pusti brez tvoje tolažbe umreti,
ampak pokrepčaj me z vso sladkostjo
svoje ljubezni, s svojim presvetim Rešnjim
Telesom, da mi bo v zastavo častitljivega
vstajenja in večnega življenja. Sprosite
mi vi nebeški prijatelji le nekoliko tiste
goreče ljubezni, katero ste vi do pre-
svetega Rešnjega Telesa imeli, potem
smem upati, da bom tudi jaz tako srečen,
ob zadnji uri uživati sladkosti Telesa
in Krvi svojega Zveličarja, ki mi bo

v častito vstajenje in večno življenje. O moji ljubeznivi prijatelji! ne pozabite svojega revnega tovariša, ki se še vojskuje in podpirajte ga s svojo mogočno prošnjo. Vaša ljubezen do Jezusa naj vas vnema, da tudi mene podpirate, potem bom z vami in z vsemi izvoljenimi častil in hvalil ljubezen božjo vekomaj! Amen.

Za uboge duše v vicah.

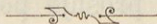
O Bog usmiljenja in ljubezni! Ne plačuj nam po zasluženji naših hudobij, ampak zavolj trpljenja in smrti svojega preljubega Sina Jezusa Kristusa nam prizanašaj. Usmili se ubogih duš naših bratov in sester, katere tvoja neskončna pravica v ognju vic pokori in čisti od grehov, katerih niso na tem svetu s pravo pokoro zbrisali. Ne odrekuj jim več njih srčnih prošenj; naj se njih zdihljeji in njih hrepenenje spremeni v veselje, da ti v družbi angeljev in svetnikov v goreči ljubezni prepevajo večno čast. Darujem ti za njih odrešenje predrago Kri Jezusa Kristusa

in njegovo neskončno zasluženje. Daritev svete maše naj jim zbriše vse dolge in jim odpre vrata svetih nebes. Posebno se usmili tistih, za katere smo moliti dolžni, in katerim se kakšna slabost brani se skleniti s svojo edino ljubeznijo, s taboj, o Bog in Stvarnik vseh reči! Usmili se naših rajnih starišev, bratov, sester, prijatlov in dobrotnikov in tudi vseh, ki po našem zadolženju kaj trpeti imajo. Usmili se posebno tudi tistih, ki so od vseh pozabljeni, da ti bodo v nebeškem veselju čast in hvalo prepevali in pri tebi za nas prosili, da se združimo vsi v tvoji ljubezni in te ljubimo vekomaj. Amen.

K časti Matere Božje za srečno
zadnjo uro.

Le še eno prošnjo položim na altar tvojega neskončnega usmiljenja, o Jezus! Prošnja je velika, ali tvoja dobrota je še večja: smrt mi bo vzela vse priložnosti za svoje grehe zadostovati, toraj kakoršna

bo moja smrt, taka bo moja večnost. O moj Zveličar! dovoli, da se pod plašč tvoje ljubljene matere Marije zatečem, in prosim, da bi bila po njeni prošnji, po njenem zasluženji moja zadnja ura srečna, da bi s sv. Zakramenti previden, vseh odpustkov deležen, svet in njegove nevarnosti zapustil, in se s teboj brez konca veselil. O moja Kraljica in dobrotljiva Mati! tvoj služabnik sem, glej, da se ne pogubim! varuj me v življenji, varuj me posebno ob smrtni uri. Pridi s svojim čistim ženinom sv. Jožefom in varuj me svojega služabnika, da ne bo moje zupanje v tvojo moč osramoteno. Marija, moja Mati! prosi zame! Jezus, Marija, Jožef! vam se darujem, vas ljubim, in vas želim in moram ljubiti vekomaj. Amen.



Razne molitve in pobožnosti.



Darovanje samega sebe svetemu srcu Jezusovemu.

Ta molitev in ona, ki za njo pride, ste zloženi od pobožne Marjete Marije Alakok, in ste posebno pripravljeni za uro molitve.

„O častito srce mojega ljubega Jezusa! bogato vseh čednosti, neusahljivi studenec vseh milosti! kaj ti je zamoglo na meni tako dopasti, da me tako neskončno ljubiš, akoravno ti moje z grehi omadeževano srce vse to povračuje le z neobčutljivostjo in z mlačnostjo. Znamenja tvoje velike ljubezni do mene, katera si mi še celo skazoval, ko te nič ljubil nisem, mi dajo upanje, da mi boš pokazal, kako naj te ljubim. Dodeli mi toraj, moj ljubeznivi Zveličar! milost, da bom hrepenel se popolnoma darovati v čast in slavo tvojega svetega srca; sprejmi dobrotljivo v dar vse, kar sem

in kar imam. Darujem ti samega sebe in vse svoje življenje, svoja dela in opravila in vse svoje trpljenje; ne želim si družega, kakor biti dar v tvojo čast in ljubezen.

Uči me, o moj ljubeznivi Zveličar! da sam sebe popolnoma pozabim. Naznani mi, kaj naj storim, da dosežem tvojo čisto ljubezen; ti sam mi dodeli to prav gorečo in ne samopridno ljubezen. Daj mi posebno veliko ponižnost, ker brez nje ti ne morem dopasti, in naj se spolnuje nad menoj tvoja sveta volja zdaj in na vse večne čase. Amen.

Češčenje presv. srca Jezusovega.

O najsvetejši in najljubeznivši Jezus! ki si vedno ves ljubezniv do nas in poln usmiljenja zaradi naše revščine, ki vedno hrepeniš nas obogatiti s svojimi zakladi in se nam samega sebe popolnoma darovati. O Jezus, moj Bog in Zveličar, ki si se nam po svoji brezkončni goreči in najdobrotljivši ljubezni v pre-

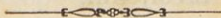
svetem Rešnjem Telesu dal v daritev, kjer se vsaki dan sto in stokrat za nas daruješ: kakšne bi mogle biti zaradi te ljubezni naša srčna čutila! In vendar za vse to ne dobivaš od večine ljudi družega, kakor neobčutljivost, nehvaležnost, zaničevanje, v katerem nate popolnoma pozabijo. O moj ljubeznivi Bog in Zveličar! kaj mora tvoje srce občutiti, ko vse te grehe in nehvaležnosti vidiš? Kolika mora biti britkost, v katero taka brezbožnost in hudobija tvoje sveto srce topi!

Glej me v srčni žalosti zarad vseh teh pregreh s ponižnostjo klečati pred teboj in ti vpričo nebes in zemlje zadoštovati za vso nečast in hudobijo, kolikor si jo v presv. Rešnjem Telesu pretrpel, odkar si ta sveti Zakrament postavil. S ponižnim in skesanim srcem te sto in stokrat prosim odpuščenja za vse to zaničevanje. O da bi mogel pomočiti s svojimi solzami in omiti s svojo krvjo vse tiste kraje, kjer je tvoje sv. srce, o Jezus, tako grozovito žaljeno bilo,

ali kjer se je tvoja ljubezen le z grozovitnim zaničevanjem povračala! O da bi bil le en hip gospodar vseh človeških src, da bi ti jih vse v dar prinesel, in ti tako vsaj nekoliko zadostil za vso mrzloto ljudij, ki nate pozabijo, ki te nočejo poznati, ali pa, ki te spoznajo, pa tako malo ljubijo!

Ali moj ljubeznivi Zveličar! kar me najbolj osramoti in me žene, da naj vedno zdihujem, je to, da sem tudi jaz izmed števila teh nehvaležnikov. O moj Bog, ki vidiš na dno mojega srca! ti poznaš žalost, ki jo zavolj svoje nehvaležnosti občutim, in moja kesanja, da sem te kdaj tako malo ljubil. Sprejmi, o nebeški Oče! to mojo molitev v zadostenje za vso nečast, sklenjeno z molitvijo sv. Jezusovega srca na Kalvariji, in z molitvijo Marije Device, ki jo je molila pod križem svojega ljubega Sina! In kakor danes trdno sklenem njegovo sv. srce s posebno pobožnostjo častiti, želim tudi v njem vse dni svojega življenja prebivati. Daj mi milost, za ka-

tero te prosim, da bo moj zadnji zdih-
ljej ob smrtni uri v tem svetem srcu
storjen. Amen.



Litanije

v čast presvetega Rešnjega Telesa.



Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,
Sin, vsega sveta rešnji Bog,
Sveti Duh, resnični Bog,
Sveta Trojica, en sam Bog,
Jezus, ki si pri zadnji večerji sam
sebe učencem užiti dal,
Jezus, ki si v presvetem Zakramentu
resnično pričujoč s krvjo in z
mesom, z dušo in s telesom, po
božji in človeški nator,

usmili se nas!

Jezus, živi kruh, ki si iz nebes
prišel,

Jezus, kruh angeljev,

Jezus, kruh izvoljenih,

Jezus, kruh močnih,

Jezus, čeznatorni kruh,

Jezus, skriti Bog in Zveličar,

Jezus, studenec vseh milosti,

Jezus, vedni in najčistejši dar,

Jezus, nekrvavi dar nove zaveze,

Jezus, nedolžno Jagnje božje,

Jezus, skrita mana,

Jezus, beseda, katera je meso postala

in zdaj vedno med nami prebiva,

O najsvetejši Zakrament,

Največja skrivnost božja,

Spomin največjih čudežev božjih,

Prečudno znamenje največje ljubezni

božje,

Zakrament večne ljubezni,

Skrivnost vere,

Dar sprave za žive in mrtve,

Največja moč v skušnjavah,

Najmočnejše orožje zoper hudob-

nega sovražnika,

usmili se nas!

Najimenitniši vseh darov božjih,
Presveti spomin Gospodovega trp-
ljenja in njegove smrti,
Presveta Gospodova večerja, pri
kateri angeljci strežejo,
Največje veselje pobožnih duš,
Največja dobrota vernih kristijanov,
Najslajši živež naših duš,
Moč slabih,
Tolažba žalostnih,
Pomoč zapuščenih,
Popotnica teh, ki v večnost gredó,
Zastava večnega življenja,
Bedi nam milostljiv; zanesi nam, o Jezus!
Bodi nam milostljiv; usliši nas, o Jezus!
Vsega hudega,
Vsega greha,
Nevrednega prejemanja tega presve-
tega Zakramenta,
Poželenja mesa,
Poželenja oči,
Prevzetnosti življenja,
Vseh grešnih priložnost in nevarnost,
Skrivnih skušnjav in zalezovanja
hudobnega duha,

Vseh nesreč,
 Nagle in neprevidene smrti,
 Večne smrti,
 Z ljubeznijo, s katero si ta sv. Za-
 krament postavil,
 Z ljubeznijo, s katero si pri zadnji
 večerji svoje apostelje obhajal,
 Z ljubeznijo, s katero tudi nas s
 svojim presvetim Rešnjim Tele-
 som živiš,
 Z ljubeznijo, s katero se v tem presv.
 Zakramentu za nas daruješ,
 Z ljubeznijo, s katero v tem daru
 božji pravici zadostuješ,
 Z ljubeznijo, s katero nevrednim
 kristijanom zanašaš,
 Z ljubeznijo, s katero v tem pre-
 svetem Zakramentu tolikanj ne-
 časti pretrpiš,
 Z ljubeznijo, s katero s stola svoje
 milosti tako usmiljeno na nas
 gledaš,
 Z ljubeznijo, s katero v tem pre-
 svetem Zakramentu do konca
 sveta pri nas ostaneš,

reši nas, o Jezus!

Mi ubogi grešniki,
 Da nam zanesesh,
 Da nam vse naše grehe odpustiš,
 Da nas v živi veri v ta presveti
 Zakrament potrdiš in obdržiš,
 Da v naših srcih gorečo ljubezen
 do tega najsvetejšega Zakramenta
 pomnožiš,
 Da našo čast in pobožnost k temu
 presvetemu Zakramentu pomnožiš
 in ohraniš,
 Da nam milost daš, vselej z dobro pri-
 pravo k tvoji božji mizi pristopiti,
 Da nam sad tega presvetega Za-
 kramenta obilno dodeliš,
 Da resnično češčenje tega najčastit-
 ljivejšega Zakramenta med nami
 pomnožiš,
 Da vso nečast od te najčastitljivejše
 skrivnosti božje zavaruješ in od-
 vrneš,
 Da svojo sveto cerkev vodiš in
 ohraniš,
 Da vsem, kateri v te ne verujejo,
 luč prave vere dodeliš,

te prosimo, usliši nas!

Da naše misli k nebeškim željam
povzdigneš,

Da naša srca s svojim milostljivim
obiskovanjem razveseliš in očistiš,

Da nam vselej veselje nad tem pre-
svetim Zakramentom v srce daš,

Da vedno v nas ostaneš in mi v tebi,

Da nas o koncu našega življenja s
to nebeško popotnico previdiš in
obveseliš,

Da nas poslednji dan k večnemu
življenju obudiš,

Da vsem vernim dušam večni pokoj
dodeliš,

Da nas uslišiš,

Jezus, Sin božji,

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ;
zanesi nam, o Jezus!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ;
usliši nas, o Jezus!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ;
usmili se nas, o Jezus!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

te prosimo, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš. Češčena Marija.

Ÿ. Dobrotljivi in usmiljeni Gospod je spomin svojih čudežev storil.

R. On je živež dal tem, kateri se njega bojijo.

Ÿ. Kruh z nebes si jim dodelil.

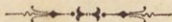
R. Kateri ima vso sladkost v sebi.

Ÿ. S tvojega altarja, Gospod! prejemo Kristusa,

R. V katerem se duša in telo razveseli.

Molitev.

O Bog! ki si nam v prečudnem Zakramentu zapustil spomin svojega trpljenja, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje krvi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kateri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti sv. Duha, Bog na vekomaj. Amen.



Kdor ne zna brati ali mu brati ni mogoče, naj pa med molitveno uro ali sploh pri obiskovanji presv. Rešnj. Telesa moli naslednji rožni venec:

- I. Jezus, kateri v sv. Rešnjem Telesu naše duše razveseljuje.
- II. Jezus, kateri v sv. Rešnjem Telesu naše duše nasituje.
- III. Jezus, kateri v sv. Rešnjem Telesu naše duše tolaži.
- IV. Jezus, kateri v sv. Rešnjem Telesu naše duše peklenškega ognja varuje.
- V. Jezus, kateri v sv. Rešnjem Telesu naše duše v nebeško kraljestvo vodi.



